

Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), og jeg behøver derfor ikke at gjentage dem. Det ene vedrører Examen for Maskinister og Dampskibsførere og det andet et Tillæg til Loven om Søneringen af 19de Februar 1861. Af disse 2 Lovforslag maa det, der vedrører Examen for Maskinister og Dampskibsførere, udgaa, før det andet om Tillæg til Søneringen. Udvalget stillede dengang den høitærede Marineminister Exemplarer af det første Lovudkast, saaledes som det var affattet af os, og der staa ogsaa i Bemærkningerne, at den høitærede Justitsminister har gjort Marineministeren opmærksom derpaa. Der er imidlertid siden den Tid forløbet næsten et halvt Aar, og jeg negter ikke, at det har undret mig noget, at vi slet ikke have hørt Noget fra den høie Regjering om dette Lovforslag. Da jeg ikke ser, at den høitærede Marineminister er tilstede, skal jeg tillade mig at henvende mig til den høitagtede Justitsminister og spørge ham, om der er Udsigt til i en nær Fremtid at faae dette Lovforslag forelagt. — Der er en Bestemmelse i det nu foreliggende Lovforslag, som ikke fandtes i Udvalgets Forslag ifjor, og som det undrer mig, at de ærede to sidste Rædere slet ikke have berørt, thi det er en meget vigtig Bestemmelse, og Lovforslaget gaar deri videre, end vi dengang vilde; den angaar Lilsynet med Dampskjeder i Land. Den Bestemmelse, der ifjor var indsat i Lovforslaget om, at Maskinister paa Dampskibe skulde have Bevis for Duellighed af 2 anerkjendte vederhæftige Mænd, er nu gaaet over til at gjælde for alle Maskinister i Land. Noget Saadant fandtes ikke i vort Lovforslag. Dertil er knyttet en anden ny Bestemmelse, thi medens der i vort Lovforslag kun var optaget en Bestemmelse om, at Dampskjederne skulde synes paany, om jeg erindrer ret, efter Sovevilstandsrettelser, er her indkommet den Bestemmelse, at Dampskjederne skulle underkastes almindeligt Østersyn hvert tredie Aar. Jeg tør maaffe forudsætte, at disse Spørgsmaal ere komne ind efter Indstilling fra Ingenieursektionen i det skandinaviske Naturforsker-møde i Sommer, hvor der meget stærkt blev udtalt et Ønske om et hyppigt Lilsyn med Rjedler. Jeg havde selv den Ære at være Medlem af denne Sektion og at deltage i den Diskussion, som der fandt Sted, men Ønsket indskrænkede sig ikke til et Østersyn hvert tredie Aar; man vilde have, at Dampskjeder skulde synes hvert Aar. Jeg lægger imidlertid ikke særdeles Bøgt paa, om det bliver hvert tredie Aar eller hvert Aar, og da Østersynet af Dampskjederne hvert Aar vil medføre større Besøftning end et Syn af Rjedlerne hvert tredie Aar, skal jeg foreløbig bevolige mig herved, naar man kun sikker sig, at Dampskjederne i Land ere under et omhyggeligt Lilsyn. Den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 6 om, at Bedkommende for at betros Pasningen af en Dampskjedel i Land skal fremlægge Bevis fra vederhæftige Mænd for, at han

er kyndig deri, forekommer mig at være det svageste Punkt i Lovforslaget; jeg kunde nok have ønsket, at denne Paragraf satte skarpere Bestemmelser for Pasningen. Om Bedkommende end ikke, saaledes som det fordres for Damppassager-skibe, skal have underkæftet sig Examen, maa det dog vistnok, for at en Person kan betros Pasningen af en Dampskjedel paa Land, fordres, at han forud har gjort praktisk Tjeneste, saaledes som det staa i § 20, og Bevis herfor vil det ikke være vanskeligt at fremlægge. Dette er de eneste Bemærkninger, jeg har at gjøre ved det foreliggende Lovforslag; og det vil da ses, at jeg for mit Bedkommende rolig kan lade det gaa videre i den Form, det har. Skulde der være en enkelt Ting, jeg kunde ønske forandret, som f. Ex. det Punkt, jeg sidst omtalte, kan det gøres til Gjenstand for Ændringsforslag.

Justitsministeren: De Bemærkninger, hvormed den ærede Folkethingsmand for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) indlevede Forhandlingerne i Dag, kunde ganske vist afgive nogen Grund for mig til at udtale en vis Forundring. Jeg lader imidlertid ganske de allerførste Ord fra hans Side ligge; jeg vil indskrænke mig til at dvele ved, hvad han sagde med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem ansaa sig kaldet til i temmelig stærke Ord at udtale en Dom over det Lovarbejde, der var kommet til Folkethinget fra Landsthinget, altsaa ikke blot over det oprindelige Lovforslag fra Regjeringens Side, men om det Arbejde, der var kommet til Folkethinget efter at være behandlet i det andet Thing. Denne Dom gik ud paa, at Lovforslaget var ubrugeligt for Befolkningen; for at det kunde blive brugeligt, maatte det underkastes en meget omfattende Omdannelse, og han søiede dertil, at Justitsministeren selv havde maattet erkjende dette, hvorved det ærede Medlem fornødentlig mente, at det var slaaet fast, at det, han havde ansørt, forholdt sig rigtigt. Jeg skal i den Anledning først bemærke, at en saadan Erkjendelse fra min Side foreligger ikke og har ikke foreligget. Forfaavidt dernæst det ærede Medlem yttrede, at Lovforslaget ikke havde været brugeligt uden en meget omfattende Omdannelse, maa jeg udtale, at det ganske vist er noget relativt, hvad man forstaaer ved en meget omfattende Omdannelse, men Sandheden er den, at naar jeg har kunnet gaa saa langt med det ærede Udvalgs Ønsker, som jeg har gjort og som jeg allerede i forrige Session erklærede mig villig til at gjøre, er det netop, fordi der ikke var Tale om nogen gennemgaaende Omdannelse. Der var væsentlig kun Spørgsmaal om, hvad jeg anser for noget Underordnet, nemlig om Formen og Maaden for Affattelsen, hvilket er noget helt Andet end en omfattende Omdannelse. Særligt forekommer det mig at være mærkeligt, at det ærede Medlem fremhævede det, at Justitsmini-